

N:o 31.

Ank. till Riksd. kansli den 13 maj 1896, kl. 3 e. m.

*Betänkande, med förslag till den af Riksdagen fastställda bevillningssummans utgörande.*

Sedan summan af den bevillning, som erfordras till fyllande af statsverkets behof för år 1897, blifvit på statsutskottets hemställan af Riksdagen fastställd till 5,200,000 kronor, åligger det bevillningsutskottet att afgifva förslag till denna bevillnings utgörande; och får utskottet i sammanhang dermed jemväl afgifva yttrande öfver en af Kongl. Maj:t i detta ämne till Riksdagen aflåten proposition, n:o 10, samt en i anledning af denna proposition af herr *Oskar Erickson* i Bjersby jemte trettio andra ledamöter inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 173.

Enligt statskontorets vid Kongl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående statsverkets tillstånd och behof fogade inkomstberäkning för år 1897 har bevillningen af fast egendom samt af inkomst utgjort:

år 1892.....	kronor	4,354,032,
» 1893.....	»	5,114,174,
» 1894.....	»	5,279,077,
eller i medeltal för dessa tre år.....	»	4,915,761.

*Bih. till Riksd. Prot. 1896. 5 Saml. 1 Afd. 29 Häft. (N:o 31.)*

Beträffande denna i riksstaten för såväl sistlidet som innevarande år med 5,000,000 kronor uppförda inkomsttitel har statskontoret hemställt, att densamma måtte upptagas i riksstaten för år 1897 med ett till 5,200,000 kronor förhöjdt belopp; och har Kongl. Maj:t i öfverensstämmelse härmed i sitt förslag till statsreglering för nämnda år upptagit bevillningen af fast egendom samt af inkomst till samma belopp.

Med hänsyn till hvad sålunda blifvit anfördt, och då bevillningen af fast egendom samt af inkomst år 1895 enligt det af statskontoret upprättade generalsammandrag uppgått till 5,508,507 kronor samt af Riksdagen icke beslutits någon på ifrågavarande beräkning inverkan ändring i gällande föreskrifter om utgörande af sådan bevillning, anser utskottet, att, med bibehållande af de i förordningen den 3 juni 1892 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst nu stadgade afgifts- och procentbelopp, afkastningen af nämnda bevillning bör med största sannolikhet kunna antagas icke komma att understiga den summa, som jemlikt Riksdagens beslut återstår att i riksstaten fylla, eller 5,200,000 kronor.

I ofvanberörda proposition, n:o 10, af den 16 sistlidne januari har Kongl. Maj:t, som antagit, att ytterligare inkomster skulle erfordras för fyllande af statsverkets behof för år 1897, föreslagit Riksdagen att såsom bidrag härtill bevilja en särskild tilläggsbevillning af 4,680,000 kronor att, utan sammanblandning med bevillningen af fast egendom samt af inkomst, på grund af nämnda års bevillningstaxering utgå med en krona för bevillningskrona å bevillningen af fast egendom samt af inkomst, dock så att de, hvilka för inkomst vore taxerade till belopp, för hvilka jemlikt § 11 mom. 1 i gällande bevillningsförordning lindring i bevillningen egde rum, skulle, då inkomsten icke uppginge till 1,200 kronor, från tilläggsbevillningens utgörande vara befriade, och då inkomsten uppginge till 1,200 kronor, men icke till 1,800 kronor, erlægga tilläggsbevillning med endast 50 öre för bevillningskrona; och skulle denna tilläggsbevillning på enahanda sätt som bevillningen af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de under år 1898 infallande uppborädsstämmor uppbäras samt i behörig ordning redovisas.

Enär enligt den numera af Riksdagen verkställda beräkningen af statsverkets inkomster och utgifter för år 1897 statsverkets behof kan fyllas utan anlitande af särskild tilläggsbevillning, torde bifall till Kongl. Maj:ts i detta hänseende framställda förslag icke kunna ifrågakomma.

I anledning af nämnda kongl. proposition hafva herr Erickson och hans medmotionärer i ofvan omförmälda motion hemställt, att, då af Kongl. Maj:ts proposition angående statsverkets tillstånd och behof in-

hemtades, att för åren 1894 och 1895 enligt statens räkenskaper för samma år högst betydliga öfverskott uppkommit, hvilka vore för fyllande af statens behof under närmaste framtiden tillgängliga, och enligt motionärernas åsigt den ekonomiska ställningen i landet för närvarande vore af sådan beskaffenhet, att extra beskattning af ifrågavarande art icke borde ånyo påläggas utan de mest tvingande omständigheter, hvilka väl icke kunde sägas nu vara för handen, samt någon befrielse från eller lindring i den föreslagna tilläggsbevillningens utgörande icke skulle medgifvas egare af mindre fastigheter, jemförligt med hvad som föreslagits för mindre inkomsttagare, Kongl. Maj:ts förslag om utgörande af tilläggsbevillning för år 1897 icke måtte af Riksdagen bifallas.

Vid nyss omnämnda förhållande, att någon särskild tilläggsbevillning för år 1897 icke erfordras, läser motionärernas ifrågavarande yrkande icke påkalla något vidare yttrande från utskottets sida.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt och under erinran, att Riksdagen vid innevarande riksmöte beslutit ändring i § 65 mom. 3 af gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, hemställer utskottet,

1:o) att alla de i nu gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst stadgade afgifts- och procentbelopp, hvilka beräknats lemna en inkomst af 5,200,000 kronor, måtte af Riksdagen fastställas;

2:o) att nu gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst måtte med den af innevarande Riksdag beslutade förändringen i § 65 mom. 3 antagas att lända till efterrättelse för år 1897 och intill slutet af det år, under hvars lopp ny förordning angående denna bevillning varder af Riksdagen faststald;

3:o) att Riksdagen måtte, med anmälan att Riksdagen stadfäst nu gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst med den i punkten 2:o) omnämnda ändring att lända till efterrättelse för år 1897 och intill slutet af det år, under hvars lopp ny förordning angående denna bevillning varder af Riksdagen faststald, i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta utfärda allmän kungörelse derom;

4:o) att Kongl. Maj:ts proposition angående en särskild tilläggsbevillning för år 1897 icke måtte af Riksdagen bifallas; samt

5:o) att herr Ericksons med fleres omförmälda motion måtte anses besvarad genom utskottets hemställan under nästföregående moment.

Stockholm den 13 maj 1896.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

---